

Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка
Навчально-науковий інститут історії, права та міжнародних відносин

Кафедра історії України

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор ННІ історії, права та міжнародних відносин

 Олександр ЖУКОВ

«29» серпня 2025 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ГЕНЕАЛОГІЯ

Галузь знань А Освіта

Спеціальність А4 Середня освіта (Історія та громадянська освіта)

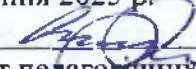
Освітньо-професійна програма Середня освіта (Історія)

Перший (бакалаврський) рівень

Мова навчання українська

Погоджено науково-методичною комісією НН інституту історії, права та міжнародних відносин

«28» серпня 2025 р.

Голова **Світлана Моцак**
кандидат педагогічних наук, доцент

Суми – 2025

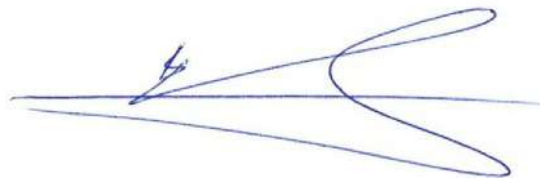
Розробник:

Оліцький В'ячеслав Олександрович – кандидат історичних наук, доцент,
завідувач кафедри історії України

Робоча програма розглянута і схвалена на засіданні кафедри історії України
Протокол № 1 від «28» серпня 2025 р.

Завідувач кафедри історії України,
кандидат історичних наук, доцент

В'ячеслав ОЛІЦЬКИЙ

Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Освітній ступінь	Характеристика навчальної дисципліни
		денна форма навчання
Кількість кредитів – 3	Бакалавр	Обов’язкова
		Рік підготовки:
		1-й
		Семестр
		1-й
		Лекції
		10 год.
		Практичні, семінарські
		30 год.
		Лабораторні
		Самостійна робота
		48 год.
		Консультації:
		2 год.
Загальна кількість годин – 90		Вид контролю: залік

1. Мета вивчення навчальної дисципліни

Мета вивчення навчальної дисципліни «Генеалогія» полягає у поглибленому вивченні генеалогії як спеціальної історичної дисципліни, ознайомленні студентів із основами розвитку генеалогічної науки, її принципами та методами, особливостями проведення генеалогічного дослідження.

Навчальна дисципліна «Генеалогія» входить до переліку обов'язкових компонентів освітньо-професійної програми (цикл професійної підготовки).

Навчальна дисципліна спрямована на формування визначеної освітньо-професійною програмою **інтегральної компетентності**:

ІК 1. Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі й практичні проблеми в галузі середньої освіти, що передбачає застосування теорій та методів історії, суспільно-гуманітарних дисциплін, предметних знань у галузі історії та громадянської освіти, педагогіки та психології, теорії та методики навчання історії та характеризується комплексністю й невизначеністю педагогічних умов організації освітнього процесу в закладах загальної середньої освіти (рівень основної школи).

Навчальна дисципліна спрямована на формування таких визначених освітньо-професійною програмою **загальних компетентностей**:

ЗК 1. Здатність діяти відповідально і свідомо на засадах поваги до прав і свобод людини та громадянина; реалізувати свої права і обов'язки; усвідомлювати цінності громадянського суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини, формування готовності обстоювати права й свободи українського народу, готовності бути залученими до діяльності у сфері безпеки та оборони України.

ЗК 2. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу, до застосування знань у практичних ситуаціях.

ЗК 3. Здатність усвідомлювати соціальну значущість своєї майбутньої професії, сумлінно виконувати професійні обов'язки, моделювати траєкторії особистісного та професійного самовдосконалення; дотримуватися принципів толерантності, етики вчителя, академічної доброчесності; здатність до міжособистісної взаємодії, роботи в команді, спілкування з представниками інших професійних груп різного рівня.

ЗК 5. Здатність ухвалювати рішення та діяти, дотримуючись принципу нетерпимості до корупції, принципів академічної доброчесності у взаємодії учасників освітнього процесу та організації всіх видів навчальної діяльності.

ЗК 6. Здатність грамотно використовувати державну мову у професійній діяльності, чітко й аргументовано висловлювати свої думки, міркування, почуття; використовувати іноземну мову для одержання й оцінювання інформації в галузі професійної діяльності.

ЗК 7. Здатність до міжособистісної взаємодії, роботи в команді, продуктивного спілкування з представниками інших професійних груп різного рівня, до толерантного сприймання різноманітних думок, ідей.

ЗК 8. Здатність виявляти повагу та цінувати українську національну культуру, багатоманітність і мультикультурність у суспільстві; здатність до

вираження національної культурної ідентичності, творчого самовираження.

ЗК 9. Здатність до генерування нових ідей, виявлення та розв'язання проблем, ініціативності та підприємливості.

Навчальна дисципліна спрямована на формування таких визначених освітньо-професійною програмою **професійних компетентностей**:

ПК 2. Предметно-методична компетентність як здатність: використовувати систему теоретичних знань та практичних умінь з історії та методики навчання історії, громадянської освіти та методики навчання суспільних дисциплін в ході вирішення професійних завдань; моделювати зміст навчання відповідно до обов'язкових результатів навчання, визначених державними стандартами освіти; формувати й розвивати в здобувачів освіти ключові компетентності та наскрізні вміння, визначені державними стандартами освіти; здійснювати інтегроване навчання здобувачів освіти; добирати і використовувати сучасні та ефективні методики і технології навчання, виховання і розвитку; розвивати критичне мислення; формувати ціннісні ставлення в здобувачів освіти в умовах реалізації концепції Нова українська школа.

ПК 3. Інформаційно-цифрова компетентність як здатність: орієнтуватися в інформаційному просторі, здійснювати пошук і критично оцінювати інформацію, оперувати нею у професійній діяльності; ефективно використовувати наявні та створювати (за потреби) нові електронні (цифрові) освітні ресурси; використовувати цифрові технології в освітньому процесі в умовах реалізації концепції Нова українська школа.

ПК 10. Прогностична компетентність як здатність: прогнозувати результати освітнього процесу; планувати освітній процес.

ПК 13. Здатність до навчання впродовж життя як здатність: здійснювати моніторинг власної педагогічної діяльності і визначати умови та ресурси професійного розвитку впродовж життя; взаємодіяти з колегами на засадах партнерства та підтримки, дотримуючись принципів професійної етики.

ПК 14. Інноваційна компетентність як здатність: застосовувати наукові методи пізнання в освітньому процесі; використовувати інновації у професійній діяльності; застосовувати різноманітні підходи до розв'язання проблем у педагогічній діяльності.

2. Передумови для вивчення дисципліни

Навчальна дисципліна «Генеалогія» базується на загальних знаннях таких дисциплін як шкільний курс «Історія України», «Допоміжні історичні дисципліни».

3. Результати навчання за дисципліною

ПРЗ 2. Знати та розуміти основні концепції, теорії та етапи розвитку історичної науки, громадянського суспільства.

ПРЗ 4. Знати й розуміти зміст ключових компетентностей, наскрізні вміння здобувачів освіти, визначені державними стандартами освіти; знати й

розуміти вимоги до обов'язкових результатів навчання здобувачів освіти, рівні сформованості їхніх компетентностей.

ПРЗ 6. Знати особливості шкільного курсу історії та громадянської освіти, спеціальні методики навчання конкретних тем курсу історії та громадянської освіти в основній школі в умовах впровадження концепції «Нова українська школа»; знати види, форми, методики оцінювання результатів навчання здобувачів освіти, відстеження їх прогресу в навчанні.

ПРУ 2. Уміти демонструвати та застосовувати знання фундаментальних знань з історії та суспільствознавства, шкільного курсу історії та громадянської освіти (на рівні основної школи) для формулювання та розв'язування завдань різних рівнів складності, зокрема типових, компетентнісних та завдань підвищеного рівня складності, в умовах впровадження концепції «Нова українська школа».

ПРУ 3. Уміти оперувати базовими категоріями та поняттями спеціальності (історії та громадянської освіти), використовувати раціональні прийоми розумових дій, орієнтуватися в науковій періодизації історії, порівнювати історичні та суспільні процеси вітчизняної та всесвітньої історії, виявляти тенденції суспільно розвитку.

ПРУ 4. Уміти доцільно підбирати, адаптувати та використовувати традиційні та інноваційні підходи до організації освітнього процесу, методики навчання історії та громадянської освіти, технології навчання, форми організації навчальних занять, форми організації навчально-пізнавальної діяльності учнів в умовах впровадження концепції «Нова українська школа».

ПРУ 11. Уміти знаходити інформацію у різноманітних джерелах, аналізувати, критично оцінювати, систематизувати, узагальнювати; готувати доповіді, презентації, брати участь у дискусії.

ПРК 1. Володіти основами професійної мовленнєвої культури при навчанні історії та громадянської освіти.

ПРК 3. Здатність до продуктивного міжособистісного спілкування, ефективної взаємодії в команді у професійному колективі та з представниками інших професійних груп та батьками; здатність займати лідерську позицію в ході співпраці у команді, вести діалог, брати участь у дискусіях щодо вирішення професійних проблем, базуючись на принципах етики вчителя.

ПРК 4. Здатність пояснювати стратегію сталого розвитку людства і шляхи вирішення його глобальних проблем.

ПРА 3. Здатність продовжувати навчання протягом життя зі значним ступенем автономії, планувати процес самонавчання та самовдосконалення в контексті неперервної фахової підготовки, використовуючи способи збереження як фізичного так і психічного здоров'я, запобігаючи професійному вигоранню.

4. Критерії оцінювання результатів навчання Розподіл балів

Поточний контроль									Разом	Сума
РОЗДІЛ 1			РОЗДІЛ 2			РОЗДІЛ 3		Р-Л 4		
Т 1.1.	Т 1.2.	Т 1.3.	Т 2.1.	Т 2.2.	Т 2.3.	Т 3.1.	Т 3.2.	Т 4.1.		
Поточний контроль									70	100
5	5	10	10	10	10	5	5	10		
Контроль самостійної роботи									30	
2	2	3	3	3	3	3	3	3		

4.1. Критерії оцінювання видів роботи для поточного контролю

Під час оцінювання результатів навчання застосовується накопичувальна бально-рейтингова система, що передбачає оцінювання якості виконання студентами всіх видів аудиторної та позааудиторної навчальної діяльності, спрямованих на опанування навчального навантаження шляхом поточного та підсумкового контролю. Система оцінювання курсу реалізується згідно з критеріями оцінювання навчальних досягнень студентів під час відвідування лекцій, участі у семінарах, виконання тестових завдань та виконання інших видів самостійної роботи.

Поточний контроль складається з таких компонентів:

- **70 балів:** участь у *семінарах* – підготовка аналітичних звітів та доповідей і пред'явлення результатів в аудиторії у вигляді усних відповідей, участь в обговоренні семінарських питань / дискусіях, виконання практичних завдань, виконання завдань тестового контролю.

- **30 балів:** підготовка генеалогічного дослідження власного родоводу, опрацювання теоретичного матеріалу, виконання індивідуальних завдань, підготовка рефератів, есе тощо.

Разом – **100 балів.**

Оцінювання результатів аудиторної роботи здійснюється за наступними критеріями:

БАЛИ	ПОЯСНЕННЯ
5	Здобувач вищої освіти відповідає на всі питання семінарського заняття, розкриває зміст загальнотеоретичних категорій, що підлягають засвоєнню при вивченні теми; визначає та правильно інтерпретує історичні та генеалогічні явища та процеси; виконує всі завдання, може правильно визначати спільні та відмінні риси понять, які складають предмет порівняльного аналізу; висловлює і обґрунтовує власну думку щодо предмету заняття, наводить аргументи на її підтвердження, що ґрунтуються на системному знанні теоретичних положень. Під час заняття продемонстрована активність та ініціативність.

4	Здобувач вищої освіти відповідає на всі питання семінарського заняття, розкриває зміст загальнотеоретичних категорій, що підлягають засвоєнню при вивченні теми; визначає та в цілому правильно інтерпретує історичні та генеалогічні явища та процеси; виконує завдання, однак допускає неточності; може визначати спільні та відмінні риси понять, які складають предмет порівняльного аналізу; висловлює власну думку щодо предмету заняття, наводить аргументи на її підтвердження, що ґрунтуються на положеннях підручників і навчальних посібників.
3	Здобувач вищої освіти дає відповіді на питання семінарського заняття, відтворює дефініції та пояснює зміст загальнотеоретичних категорій, що підлягають засвоєнню при вивченні теми; визначає, проте неточно інтерпретує історичні та генеалогічні явища та процеси; завдання виконує з неістотними помилками; може визначати спільні та відмінні риси понять, які складають предмет порівняльного аналізу, допускаючи незначні помилки.
2	Здобувач вищої освіти дає відповіді на більшість питань семінарського заняття, відтворює дефініції загальнотеоретичних категорій, що підлягають засвоєнню при вивченні теми; лише називає історичні та генеалогічні явища та процеси; завдання виконує з неістотними помилками; не може визначати спільні та відмінні риси понять, які складають предмет порівняльного аналізу, називаючи при цьому їх ознаки.
1	Здобувач вищої освіти не готовий до заняття, не відповідає на питання, що винесені на розгляд, з труднощами виконує завдання, допускаючи змістовні помилки, невпевнено відтворює терміни і поняття, що розглядалися під час заняття.
0	Відсутність на занятті

4.2 Критерії оцінювання рівня теоретичної та практичної підготовки студента

Кількість балів за всі види навчальної діяльності	Критерії оцінювання навчальних досягнень студента
90 – 100	- студент упевнено оперує обсягом навчального матеріалу і застосовує його для розв’язання проблем; - самостійно оцінює факти, явища, вільно висловлює власні думки; - може характеризувати та аналізувати історичну інформацію; - співвідносити події та процеси за періодами на основі наукової періодизації історичної науки; - знає історіографію розглядуваних проблем; - студент виявляє творчі здібності, вміє порівнювати, узагальнювати, систематизувати матеріал, наводити чисельні приклади; - вільно користується тематичними картами; - розуміє основні тенденції розвитку історичних проблем слов’янства;
82 - 89	- студент загалом володіє обсягом навчального матеріалу; - здатний застосовувати вивчений матеріал на рівні стандартних ситуацій, наводити окремі власні приклади; - вміє порівнювати, узагальнювати, систематизувати основні теоретичні й фактологічні положення, явища, але відповідь може бути не зовсім змістовною, цілісною, послідовною, містити деякі фактологічні помилки, неточності; - студент робить незначні помилки, користуючись картою; - не завжди може вірно зробити висновок, добрати переконливі аргументи; - дає загальну характеристику подій (причини, наслідки, значення); - встановлює послідовність подій, характеризує причинно-наслідкові зв’язки між ними;
74 - 81	- студент загалом володіє обсягом навчального матеріалу; - здатний застосовувати вивчений матеріал на рівні стандартних ситуацій, наводити окремі власні приклади; - вміє порівнювати, узагальнювати, систематизувати основні теоретичні й фактологічні положення, явища, але відповідь може бути не зовсім змістовною, цілісною, послідовною, містити деякі фактологічні помилки, неточності; - студент робить незначні помилки, користуючись картою; - не завжди може вірно зробити висновок, добрати переконливі аргументи; - не достатньо повно дає характеристику подій (причини, наслідки, значення); - на посередньому рівні встановлює послідовність подій, характеризує причинно-наслідкові зв’язки між ними;
64 - 73	- студент володіє навчальним матеріалом на початковому рівні; - може репродуктивно відтворити незначну частину теоретичного й фактологічного матеріалу; - виявляє знання і розуміння окремих положень курсу; - вміє на елементарному рівні аналізувати, робити узагальнення,

	порівняння, висновки; - визначає окремі ознаки подій, встановлює їх послідовність; - може дати стислу характеристику окремої постаті; - слабо орієнтується за картами;
60 - 63	- студент володіє навчальним матеріалом на початковому рівні; - може репродуктивно відтворити незначну частину теоретичного й фактологічного матеріалу; - виявляє знання і розуміння окремих положень курсу; - вміє на елементарному рівні аналізувати, робити узагальнення, порівняння, висновки; - визначає окремі ознаки подій, встановлює їх послідовність; - може дати стислу характеристику окремої постаті; - слабо орієнтується за картами;
35-59	коли студент дуже слабо володіє навчальним матеріалом, нездатний елементарно розпізнавати і відтворити окремі факти, явища, події; - впізнає постать чи подію лише за детальним описом; - не визнає послідовності подій; - відсутні навички роботи з картами; - відповідь має уривчастий, незакінчений, незмістовний характер; - відсутня здатність викласти думку на елементарному рівні; - вибирає правильний варіант відповіді з двох запропонованих (на рівні "так – ні");
1 - 34	- коли студент зовсім не володіє навчальним матеріалом, нездатний елементарно розпізнавати і відтворити окремі факти, явища, події; - не впізнає постать чи подію; - не визнає послідовності подій; - відсутні навички роботи з картами; - відповідь має уривчастий, незакінчений, незмістовний характер; - відсутня здатність викласти думку на елементарному рівні; - вибирає правильний варіант відповіді з двох запропонованих (на рівні "так – ні");

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
		для екзамену, заліку, курсового проекту (роботи), практики
90-100	A	відмінно
82-89	B	добре
74-81	C	
64-73	D	задовільно
60-63	E	
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
1-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

В Університеті передбачено можливість перезарахування результатів неформальної та/або інформальної освіти відповідно до Положення про порядок визнання результатів навчання у неформальній та/або інформальній

освіті у Сумському державному педагогічному університеті імені А.С.Макаренка (<https://sspu.edu.ua/universytet/edusci/normatyvno-pravova-baza>).

5. Засоби діагностики результатів навчання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання дисципліни «Генеалогія» можуть бути:

- усний контроль. Усний контроль здійснюється шляхом індивідуального і фронтального опитування. При індивідуальному опитуванні викладач ставить перед здобувачем вищої освіти декілька запитань, при фронтальному – серію логічно пов'язаних між собою питань перед усією аудиторією;

- письмовий контроль. Здійснюється за допомогою письмових робіт, які можуть бути короткочасними (15-20 хв.) і протягом усього заняття. Письмовий контроль відрізняється також глибиною діагностики (поверховий зріз чи ґрунтовний аналіз);

- тестовий контроль. Тести – спеціальні завдання, виконання (чи невиконання) яких вказує на наявність (або відсутність) у здобувача вищої освіти певних знань, умінь.

- підготовка доповідей, есе, презентацій. Передбачає виконання здобувачами вищої освіти різних форм завдань.

Особлива увага при опануванні змісту навчальної дисципліни приділяється запобіганню порушенню академічної доброчесності та забезпечення довіри до результатів освітнього процесу та освітньої діяльності, розумінню здобувачами вищої освіти значення академічної доброчесності та наслідків недотримання її постулатів.

Питання для самоконтролю:

1. Основні генеалогічні поняття та терміни
2. Види та ступені спорідненості
3. Генеалогія в античному світі і ранньому середньовіччі
4. Роль генеалогії в середньовіччі
5. Розвиток генеалогії в новий час
6. Генеалогія в Російській імперії
7. Внесок О.М. Лазаревського у розвиток генеалогічної науки
8. В.М. Модзалевський та його «Малоросійський родословник»
9. Сучасний стан української генеалогії
10. Джерела церковного походження
11. Джерела адміністративно-державного походження
12. Джерела господарсько-фінансові
13. Документи радянського періоду
14. Основні види родоводів і їхня типологія
15. Генеалогічні картки
16. Оформлення генеалогічного дерева, схеми, таблиці
17. Номерація в генеалогічному дослідженні
18. Поколінний розпис

19. Власні імена та прізвища в генеалогії. Традиції ім'янаречення в Україні.
20. Джерела творення українських прізвищ.
21. Методика встановлення окремих генеалогічних фактів.
22. Поняття про системи соціального етикету
23. Соціально-етичні відносини радянської доби
24. Особливості соціально-етичних відносин незалежної України

6. Програма навчальної дисципліни

Програма навчальної дисципліни «Генеалогія» складається з чотирьох розділів, які в цілому висвітлюють історію генеалогії, розкривають основні терміни та поняття, характеризують головні групи генеалогічних джерел та висвітлюють методику і основні етапи проведення генеалогічного дослідження.

Розділ 1. Генеалогія як наука.

Розділ 2. Методика генеалогічного дослідження.

Розділ 3. Генеалогія окремих соціальних станів.

Розділ 4. Власний родовід.

7. Інформаційний зміст навчальної дисципліни

7.1. Тематичні розділи

Розділ 1. Генеалогія як наука.

Тема 1.1. Генеалогія як наука. Спорідненість у генеалогії.

Визначення, об'єкт, предмет, методологічні засади генеалогії. Міжпредметні зв'язки генеалогії. Основні генеалогічні поняття та терміни. Види та ступені спорідненості

Тема 1.2. Історія генеалогії.

Генеалогія в античному світі і ранньому середньовіччі. Роль генеалогії в середньовіччі. Розвиток генеалогії в новий час. Генеалогія в Російській імперії.

Тема 1.3. Розвиток української генеалогії.

Заснування української генеалогії. Внесок О.М. Лазаревського у розвиток генеалогічної науки. В.М. Модзалевський та його «Малоросійський родословник». Сучасний стан української генеалогії.

Розділ 2. Методика генеалогічного дослідження.

Тема 2.1. Джерела генеалогічного дослідження.

Поняття генеалогічного джерела. Джерела церковного походження. Джерела адміністративно-державного походження. Джерела господарсько-фінансові. Документи радянського періоду.

Тема 2.2. Методика оформлення генеалогічних даних.

Основні види родоводів і їхня типологія. Генеалогічні картки. Оформлення генеалогічного дерева, схеми, таблиці. Номерація в генеалогічному дослідженні. Поколінний розпис.

Тема 2.3. Методика ідентифікації осіб в генеалогії та встановлення окремих генеалогічних фактів.

Ономастика та антропономастика і генеалогія. Власні імена та прізвища в генеалогії. Традиції ім'янаречення в Україні. Джерела творення українських прізвищ. Законодавчі акти, які регулюють надання імені, прізвища, зміну імені, прізвища в Україні. Використання даних геральдики, сфрагістики та інших допоміжних історичних дисциплін для ідентифікації осіб. Методика встановлення окремих генеалогічних фактів.

Розділ 3. Генеалогія окремих соціальних станів.

Тема 3.1. Системи соціального етикету.

Поняття про системи соціального етикету. Виникнення постійних звань і титулів. Системи соціального етикету в Україні XVI–XVIII ст. «Табель про ранги» 1722 р. і трансформація в системі соціального етикету Російської імперії. Соціально-етичні відносини радянської доби. Особливості соціально-етичних відносин незалежної України.

Тема 3.2. Українська шляхта та козацька старшина у XIV–XVIII ст. Генеалогія українського селянства.

Зародження українського козацтва і виникнення козацьких родів. Родоводи української шляхти. Родоводи гетьманів, кошових отаманів та козацької старшини. Родоводи українського селянства.

Розділ 4. Власний родовід.

Тема 4.1. Власний родовід.

Представлення власного родоводу.

7.2. Структура та обсяг навчальної дисципліни

Назви тем	Кількість годин				
	Денна форма				
	Усього	у тому числі			
Лекції		Практ.	Конс.	Самост.	
Розділ 1. Генеалогія як наука					
Тема 1.1 Генеалогія як наука. Спорідненість у генеалогії	8	2	2		4
Тема 1.2 Історія генеалогії	8	2	2		4
Тема 1.3 Розвиток української генеалогії	8		4		4
Розділ 2. Методика генеалогічного дослідження					
Тема 2.1 Джерела генеалогічного дослідження	14	2	4		8
Тема 2.2 Методика оформлення генеалогічних даних	14	2	4		8
Тема 2.3 Методика ідентифікації осіб в генеалогії та встановлення окремих генеалогічних фактів	10	2	4		4
Розділ 3. Генеалогія окремих соціальних станів					
Тема 3.1 Системи соціального етикету	6		2		4
Тема 3.2 Українська шляхта та козацька старшина у XIV-XVIII ст. Генеалогія українського селянства	6		2		4
Розділ 4. Власний родовід					
Тема 4.1 Власний родовід	14		6		8
Усього годин	90	10	30	2	48

7.3. Теми лекційних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Генеалогія як наука. Спорідненість у генеалогії	2
2	Історія генеалогії	2
4	Джерела генеалогічного дослідження	2
5	Методика оформлення генеалогічних даних	2
6	Методика ідентифікації осіб в генеалогії та встановлення окремих генеалогічних фактів	2
Разом		10

7.4. Теми практичних (семінарських) занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Генеалогія як наука. Спорідненість у генеалогії	2
2	Історія генеалогії	2
3	Розвиток української генеалогії	4
4	Джерела генеалогічного дослідження	4
5	Методика оформлення генеалогічних даних	4
6	Методика ідентифікації осіб в генеалогії та встановлення окремих генеалогічних фактів	4
7	Системи соціального етикету	2
8	Українська шляхта та козацька старшина у XIV-XVIII ст. Генеалогія українського селянства	2
9	Власний родовід	6
Разом		30

7.5. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Генеалогія як наука. Спорідненість у генеалогії	4
2	Історія генеалогії	4
3	Розвиток української генеалогії	4
4	Джерела генеалогічного дослідження	8
5	Методика оформлення генеалогічних даних	8
6	Методика ідентифікації осіб в генеалогії та встановлення окремих генеалогічних фактів	4
7	Системи соціального етикету	4
8	Українська шляхта та козацька старшина у XIV-XVIII ст. Генеалогія українського селянства	4
9	Власний родовід	8
Разом		48

8. Рекомендовані джерела інформації

Основні:

1. Войтович Л., Кривошея І. Генеалогія. Навчальний посібник. Умань 2001.
2. Голиш Л.Г. Генеалогія та основи соціального етикету: навч-метод. пос. Ч., 2012.
3. Спеціальні історичні дисципліни: довідник / кер. авт. кол. І.Н. Войцехівська. К., 2008.
4. Яременко М. Спеціальні історичні дисципліни. К.: Аграр Медіа Груп, 2010.

Додаткові:

5. Антонович В. О происхождении шляхетских родов в Юго-Западной России. К., 1867.
6. Барвінський Б. Конашевичі в перемиській землі у XV і XVI ст. Генеалогічно-історична монографія. *Записки НТШ*. Львів, 1930. С. 19–175.
7. Войтович Л., Кривошея І. Генеалогія. Навчальний посібник. Умань 2001.
8. Ворончук І. Родоводи волинської шляхти XVI – першої половини XVII ст. (реконструкція родинних структур: методологія, методика, джерела): Наук.-метод. вид. К., 2009.
9. Генеалогія. Збірка наукових праць. / Голова ред. кол. В. Смолій. Вип. 1. К., 2013.
10. Герасименко Н.О. Подвижник історичної науки О.М. Лазаревський. *Український історичний журнал*. 2004. № 4. С. 90-102.
11. Коваль О.М. Вадим Львович Модзалевський. *Студії з архівної справи та документознавства*. 1997, т. 2
12. Колесник О.С. Внесок В.Л. Модзалевського у становлення й розвиток української генеалогії. *Вісник Дніпропетровського університету. Серія «Історія та археологія»*, 2016. Випуск 24. С. 99-103.
13. Кривошея В. Національна еліта Гетьманщини. Персональний склад і генеалогія козацької старшини. 1648–1782. К., 1998.
14. Кривошея В., Кривошея І., Кривошея О. Неурядова старшина Гетьманщини. К., 2009.
15. Кривошея В. Козацька еліта гетьманщини. К. 2008.
16. Легун Ю. Генеалогія селян Подільської губернії: джерела. Вінниця, 2005.
17. Легун Ю. Класифікація джерел генеалогічного характеру селянських родин Правобережної України. *Спеціальні історичні дисципліни: питання теорії і методики*. 2005. 12.
18. Лобко Н. Генеалогічне дослідження: минуле і сучасність.
19. Лобко Н. Теоретичні та практичні питання реконструкції родоводів українців. *Спеціальні історичні дисципліни: питання теорії та методики*. Ч. 20. Генеалогія та геральдика. К. 2012.
20. Маркович О.М. Историческая и статистическая записка о дворянском сословии и дворянских имуществвах Черниговской губернии. 1846.
21. Масенко Л. Українські імена та прізвища. К., 1990.

22. Маслійчук В. «Шляхетськість» слобідсько-української козацької старшини другої половини XVII–XVIII століть (ономастика, геральдика, генеалогія). *Записки Наукового товариства ім. Шевченка*. Том CCXL. Львів, 2000. С. 236–246.
23. Маслійчук В. Козацька старшина Харківського слобідського полку 1654–1706 років. Харків, 1999.
24. Мілевич С. Генеалогія. Ч. II. Курс лекцій: навч. пос. Одеса, 2004.
25. Модзалевський В. Малороссийский родословник. Т.1-4. К., 1908-1914.
26. Однороженко О. До історії української генеалогії та геральдики княжі роди XIV–XVII ст. *Генеалогічні записки Український геральдичного товариства*. Львів, 2007. Вип. VI. С.45-86,
27. Однороженко О. До історії української генеалогії та геральдики: княжі роди XIV–XVII ст. *Генеалогічні записки*. Львів, 2010. Вип. VIII (нової серії II). С.1-34.
28. Однороженко О. Українська (руська) еліта доби Середньовіччя і раннього Модерну: структура та влада К., 2011.
29. Оліцький В.О. Калнишева слава не вмере, не загине: монографія. Харків: Видавець Олександр Савчук, 2020. 244 с.
30. Оліцький В. Родовід Петра Калнишевського. *Сумські історико-краєзнавчі студії. Збірник матеріалів Регіональної науково-практичної конференції (м. Суми, 1 листопада 2019 р.)*. Суми: НВВ КЗ СОІППО, 2019. С. 79–83.
31. Редько Ю. Довідник українських прізвищ. К., 1969.
32. Сімейний кодекс України.
33. Скочиляс І. Запровадження метричних книг у Київській митрополії (середина XVII - XVIII ст.). *Генеалогічні записки*. Львів, 2009. Вип. VII (нової серії I). С.26-57.
34. Скрипник Л., Дзятківська Н. Власні імена людей: Словник-довідник. К., 1996.
35. Томазов В.В. Генеалогія козацько-старшинських родів: історіографія та джерела (др. пол. XVII – поч. XX ст.). К., 2006.
36. Черепанова С. Філософія родознавства: навч. пос. К., 2008.
37. Яковенко Н. Українська шляхта з кінця XIV – до середини XVII ст.: (Волинь і Центральна Україна). К., 1993.

9. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає навчальна дисципліна (за потребою)

1. Навчальні аудиторії, які обладнанні для проведення лекційних і семінарських занять.
2. Аудіовізуальні, технічні і комп'ютерні засоби навчання: комп'ютери, мультимедійний проектор, екран.